

Sygn. akt IV U 782/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st.sekr.sąd. Marzena Mazurek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 marca 2017r. w S.

odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 listopada 2015 r. Nr (...)

w sprawie M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy z ubezpieczenia wypadkowego

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu M. S. przysługuje prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01 lipca 2015r. do dnia 17 października 2017r.

Sygn. akt IV U 782/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 listopada 2015 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1242) oraz przepisów ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748) odmówił M. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wskazując, że zdarzenie z dnia 15 października 2014 r. zostało uznane za wypadek podczas podróży z miejsca prowadzenia działalności gospodarczej do miejsca zamieszkania i jednocześnie nie zostało uznane za wypadek przy pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. S. podnosząc, iż zdarzenie z dnia 15 października 2014 r. stanowi wypadek przy pracy. Ubezpieczony wracał bowiem wówczas od zleceniodawcy do siedziby firmy w celu kontynuowania świadczenia usług przez zdalne łącze elektroniczne. M. S. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na naprawie i konserwacji sprzętu elektronicznego oraz świadczeniu usług z zakresu informatyki. W związku z tym, usługi te

świadczy bezpośrednio u klienta lub zdalnie z miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, tj. poprzez łącze elektroniczne (odwołanie wraz z załącznikami k. 1-5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 20 maja 2015 r. ubezpieczony M. S. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1-3v akt organu rentowego tom 1). Organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 17 czerwca 2015 r. stwierdził, iż M. S. jest całkowicie niezdolny do pracy do 30 czerwca 2016 r., a niezdolność ta powstała 15 października 2014 r. (wypis orzeczenia Lekarza Orzecznika z 17 czerwca 2015 r. k. 13 akt organu rentowego tom 1). Decyzją z dnia 21 sierpnia 2015 r. ubezpieczonemu zostało przyznane prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 1 maja 2015 r. do 30 czerwca 2016 r. (decyzja k. 37 akt organu rentowego tom 1). Następnie, decyzją z dnia 30 czerwca 2016 r. ubezpieczonemu została przyznana renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 1 lipca 2016 r. do 30 czerwca 2017 r. (decyzja k. 57 akt organu rentowego tom 1).

W dniu 2 czerwca 2015 r. M. S. złożył do (...) Oddział w S. wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (k. 1-3v akt organu rentowego tom 2). Rozpoznając ten wniosek organ rentowy stwierdził, iż zdarzenie z dnia 15 października 2014 r. stanowiło wypadek z miejsca prowadzenia działalności gospodarczej do miejsca zamieszkania i tym samym nie było wypadkiem przy pracy. Dlatego też, zaskarżoną decyzją z 10 listopada 2015 r. (...) Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (k. 6 akt organu rentowego tom 2).

W opinii sporządzonej na zlecenie Sądu biegli lekarze neurolog, okulista oraz psycholog rozpoznali u M. S. przebyty ciężki uraz czaszkowo-mózgowy (2014 r.), padaczkę pourazową, ślepotę oka lewego, krótkowzroczność oka prawego, aktualne funkcjonowanie intelektualne w granicach normy z deficytami w sferze percepcyjno-motorycznej, dysfunkcje w obszarze CUN- cechy zespołu czołowego oraz zaburzenia depresyjne adaptacyjne. Powyższe schorzenia powodują, w ocenie biegłych, iż ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w następstwie zdarzenia z dnia 15 października 2014 r. i niezdolność ta trwa w okresie od 15 października 2014 r. do 17 października 2017 r. W uzasadnieniu opinii biegli podali, iż klinicznym następstwem doznanego w dniu 15 października 2014 r. ciężkiego urazu czaszkowo-mózgowego jest padaczka pourazowa z uogólnionymi napadami toniczno-klonicznymi oraz dysfunkcje w obszarze CUN- cechy zespołu czołowego. Padaczka pourazowa jest obecnie leczona z niedostateczną skutecznością z występującymi obecnie objawami zespołu czołowego uzasadnia stwierdzenie całkowitej niezdolności do pracy do 17 października 2017 r. Do niezdolności tej współprzyczynia się pourazowa ślepotą oka lewego oraz krótkowzroczność oka prawego (opinia k. 20 akt sprawy).

Sąd Rejonowy w Siedlcach w sprawie IV U 407/16 toczącej się z odwołania M. S. od decyzji (...) Oddział w S. z dnia 29 września 2016 r. nr (...) - (...) odmawiającej przyznania prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego ustalił, iż zdarzenie z dnia 15 października 2014 r. stanowiło wypadek przy pracy. Sąd ten wskazał, iż do powyższego wypadku doszło w czasie, gdy ubezpieczony podróżował z siedziby swojego zleceniodawcy do siedziby swojej firmy, która jednocześnie była jego miejscem zamieszkania. M. S. tego dnia wieczorem, miał za zadanie za pośrednictwem internetu kontynuować pracę dla (...) sp. z o. o. sp. k. a. przy tworzeniu oprogramowania oraz spotkać się z dwoma klientami. Dlatego też prawomocnym wyrokiem z dnia 27 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy w Siedlcach zmienił decyzję z dnia 29 września 2016 r. i przyznał ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 15 października 2014 r. do 30 czerwca 2015 r. (wyrok wraz z uzasadnieniem k. 52 i 55-56v akt sprawy IV U 407/16 SR Siedlce).

W związku z tym, w toku postępowania sądowego, organ rentowy ostatecznie przyznał, iż nie kwestionuje, że zdarzenie z 15 października 2014 r. stanowiło wypadek przy pracy (protokół k. 36v akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy M. S. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż, co prawda, decyzja odmawiająca przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z związku z wypadkiem przy pracy została wydana w dniu 10 listopada 2015 r., a odwołanie od niej zostało wniesione 8 września 2016 r., to nie zachodziły przesłanki do odrzucenia przedmiotowego odwołania. W aktach rentowych nie ma bowiem dowodu poświadczającego datę doręczenia ubezpieczonemu zaskarżonej decyzji. Korespondencja zawierająca decyzję z dnia 10 listopada 2015 r. została wydana przesyłką krajową zwykłą i nie ma danych o dostarczeniu tej przesyłki do adresata. Nie została ona również zwrócona nadawcy (pismo k. 9 akt organu rentowego tom 2). Akta te zawierają natomiast pismo M. S. z dnia 2 sierpnia 2016 r., w którym wskazał, że nie otrzymał dotąd decyzji rozstrzygającej o przysługiwaniu mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i wniósł o doręczenie tej decyzji (k. 7 akt organu rentowego tom 2). Relację tę ubezpieczony potwierdził w czasie przesłuchania przed Sądem, kiedy to podał także, iż przed 2 sierpnia 2016 r. nikt z jego rodziny nie odebrał decyzji z 10 listopada 2015 r. (protokół k. 36v-37 akt sprawy). Przedmiotowa decyzja została nadana przez organ rentowy ponownie w dniu 26 sierpnia 2016 r. (pismo k. 9 akt organu rentowego tom 2). W tej sytuacji, wymieniony w art. 477⁹ § 1 kpc, miesięczny termin do wniesienia odwołania należy liczyć od dnia doręczenia ubezpieczonemu korespondencji nadanej 26 sierpnia 2016 r., a zatem, termin ten został zachowany.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242), z tytułu wypadku przy pracy przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy. Artykuł 3 ust. 3 pkt 8 tej samej ustawy stanowi, iż za wypadek przy pracy uważa się również nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Stosownie do treści art. 12 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od zaskarżonej decyzji organu rentowego wymagało ustalenia czy zdarzenie z dnia 15 października 2014 r. stanowiło wypadek przy pracy, a jeśli tak, to czy w związku z obrażeniami doznanymi podczas tego zdarzenia ubezpieczony stał się niezdolny do pracy.

Wobec ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy w Siedlcach w sprawie IV U 407/16 zakończonej prawomocnym wyrokiem z 27 stycznia 2017 r., ostatecznie bezspornym okazało się, iż przedmiotowe zdarzenie z 15 października 2014 r. stanowiło wypadek przy pracy. Wskazać należy, iż przywołane postępowanie toczyło się między tymi samymi stronami, które występują w niniejszej sprawie. Przedmiot powyższego rozstrzygnięcia, podobnie jak w przypadku niniejszego procesu, nierozzerwalnie łączył się z ustaleniem, czy zdarzenie z 15 października 2014 r. stanowiło wypadek przy pracy. Dlatego też omawiane ustalenia poczynione w sprawie IV U 407/16 wiążą Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie na podstawie art. 365 § 1 kpc.

W konsekwencji wyjaśnić należało, czy M. S. pozostaje niezdolny do pracy w związku z wypadkiem z 15 października 2014 r.

Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy neurologa, okulisty oraz psychologa dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w związku z zdarzeniem z dnia 15 października 2014 r. i niezdolność ta trwa od tej daty do 17 października 2017 r.

W złożonej opinii biegli stwierdzili, iż ciężki urazu czaszkowo-mózgowy, powstały w tym dniu, jest przyczyną padaczki pourazowej z uogólnionymi napadami toniczno-klonicznymi oraz dysfunkcji w obszarze CUN- cech zespołu czołowego. Współprzyczyną tej niezdolności jest również zaistniała u ubezpieczonego ślepotą oka lewego oraz krótkowzroczność oka prawego.

Analizując przedmiotową opinię biegłych lekarzy neurologa, okulisty oraz psychologa, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie. Została ona bowiem wydana przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z zakresu schorzeń dotyczących ubezpieczonego, a ponadto jej sporządzenie poprzedzone zostało analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna. Dlatego też, w ocenie Sądu, kategorię wniosków wyrażone przez biegłych, zasługują na uwzględnienie.

Strony nie zgłaszały zastrzeżeń do tej opinii.

W tej sytuacji Sąd przyjął, iż zdarzenie z dnia 15 października 2014 r. stanowiło wypadek przy pracy i w związku z obrażeniami doznanymi podczas tego wypadku M. S. stał się całkowicie niezdolny do pracy w okresie od 15 października 2014 r. do 17 października 2017 r. Jednakże w związku z treścią art. 100 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy prawo do renty powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku. Ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego zostało przyznane do 30 czerwca 2015 r. w związku z powyższym prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zostało przyznane od dnia następnego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu M. S. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od 1 lipca 2015 r. do 17 października 2017 r.